

Trondheimsolistene gjør stor suksess ute. Neste opptreden hjemme er i Vang Kirke ved Hamar 9. og 10. desember. Konsertene sendes i NRK 1. juledag.

FOTO: JØRN ADDE

W elnorsk Grammy-suksess

Trondheimsolistene er igjen Grammy-nominert i USA. Med den norske musikken det går an å tenke seg.

Da Grammy-nominasjonene ble kunngjort natt til i går, var det ikke bare Eminem, Lady Gaga og Neil Young som var nominert til mer enn én pris hver. Trondheimsolistenes plate «In Folk Style» kan vinne to priser når statuettene fordeles i Los Angeles 13. februar. For beste «small ensemble performance», men også for produsent Morten Lindbergs surroundlyd.

ENKELT OG RENT

– Dette handler ikke om å forsøke å være globale. Vi søker renslige idealer. Med et klart og gjennomskinnelig klangbilde. Ikke så parfymert, for å si det sånn. Min tanke er at hvert prosjekt skal være unikt, sier orkesterets leder Øyvind Gimse. På telefon fra Berlin, der de spilte sammen med Tine Thing Helseth i går.

«Vi låter ikke så parfymert, for å si det sånn.»

Øyvind Gimse, Trondheimsolistene

Grammy-nominasjonene henger høyt internasjonalt. Produksjonsteamet Stargate er nominert for sitt bidrag til albumet til Kate Perry, men ellers er det en fjern tanke at norsk populærmusikk skal nå opp i denne sammenhengen. Trondheimsolistene har derimot kommet gjennom nåløyet for andre gang. «In Folk Style» er en helt annerledes plate enn «Divertimenti», som de ble nominert med i forfjor.

– Noen mener at vi spriker for mye. Jeg mener at det er prosjektet i seg selv som skal være helhetlig. Denne plata er basert på musikk vi har hatt med oss en stund, som har ventet på å bli presentert. Så kom (felespiller) Gjermund Larsen med diplomverket sitt, som var brikken som manglet for å få fram en ny helhet, forklarer Gimse. Som gjentar at en klar lokal forankring bidrar til en internasjonal anerkjennelse.

– Vi har noen egne klangidealer, en stil som har sammenheng med den norske tilhørigheten vår. Musikerne har en felles bakgrunn. Nå skriver britiske journalister

lange artikler der de lurer på hvordan vi har klart å skape en egen «Trondheim sound».

VILJEN TIL Å SPILLE

– Vi ønsker å opptre annerledes enn andre orkester i vår sjanger. Det er ikke så mange som forventer ei sånn plate fra oss like etter at vi har spilt med Anne-Sophie Mutter. Nå har vi laget ei plate med folke-musikk som vår hovedutgivelse i 2010. Det blir nok lagt merke til, sier Trondheimsolistenes daglige leder Steinar Larsen.

For ti år siden ble Bjørn Nessjø manager for Trondheimsolistene, en jobb han hadde i fem år. Den tidligere tungrockprodusenten forteller at han var opptatt av å tenke på orkesteret som et band, ikke et institusjonsorkester.

– Hvis det blir for mange faste ansettelser og regulativ blir det litt musikkfiendtlig. Det handler om viljen til å spille. Å jobbe med noe man synes er morsomt og interessant, sier Nessjø som fortsatt bruker Trondheimsolistene sammen med Sissel Kyrkjebø og Odd Nordstoga, som han nå er manager før. Dagens leder har videreført disse ideene.

– Vi er et frilansbasert orkester. En pool av musikere, med noen få faste som vi deler med Trondheim Symfoniorkester. Vi har alltid med mange studenter. Som alltid bidrar til at vi gjør noe nytt, mener han.

Også han ser fordeler med å klare seg selv.

– Dette er med på å tenne oss. Vi har offentlig finansiering i bunn, men må skaffe 60 % av inntektene våre selv. Derfor må vi tenke nye måter å gjøre ting på. Tanken bak er at vi alltid skal være sultne. Institusjoner får automatisk en del føringer med seg, sier Steinar Larsen.

KLAR FRONTFIGUR

Tidligere manager Bjørn Nessjø leger vekt på styrken i Øyvind Gimses ledelse av orkesteret. Han er like viktig som frontfiguren i rockebandene han jobbet med før. Gimse ser poenget.

– Dette gjør det lettere for orkesteret å få en tydelig profil. At det hele tida er én persons tanker og visjoner som skal følges. Dette er vanskeligere hvis det er for mange som snakker. Men det felles eierskapet til musikken er likevel høyt, sier Gimse. Som legger vekt på at Trondheimsolistene skal markere seg som et eget navn, like viktig som solistene de spiller sammen med. Deres andre Grammy-nominasjon tyder på at de er i ferd med å lykkes.

– Før vi ble nominert forrige gang tenkte vi aldri at sånt var mulig. Vi er ikke blitt blaserte etterpå. Dette er fortsatt kjempegøy.

GEIR RAKVAAG